

KAJ PRAVIJO ŠOLARJI

Hura, počitnice so tu!

Tisti dan, ko so delili spričevala, bilo je v sredo 25. junija, so bili otroci osnovne šole dr. Vita Kraigherja – kot šolarji po celi Sloveniji – zelo veseli, da so se šolska vrata zaprla za dobra dva meseca. Kako so zaključili razred, kam gredo na počitnice in ali bodo kaj pogręšali šolo, nas je zanimalo. Prisluhnite, kaj so nam povedali:

GREGOR SKOČIR, 6 b: »Prav kmalu bomo šli s starši na Rab v prikolico. Res sem vesel, da jo imajo v podjetju, kjer so starši v službi, sicer letos ne bi videli morja, ker so hoteli ob našem morju za naše ljudi predragi. Tisti čas, ko ne bom na morju, se bom pa malo okoli potepal: igral nogomet, se vozil s kolesom, skočil na kopalnišče ali v kino. Predvsem pa bom dolgo spal, saj se mi ne bo mudilo v šolo. Razred sem zaključil s pravednim uspehom. Če bi se malo bolj učil, bi bil lahko odlični. Med počitnicami – bolj proti koncu avgusta – bom pa šolo že malo pogręšal.«

MIHA KRŽE, 6 a: »Malo me je sram, ker sem razred zaključil samo z zadostnim uspehom. Javno objubilim, da se bom poboljšal, da se bom med počitnicami, bolj proti koncu seveda, tudi malo učil in ponovil snov za nazaj. Zdaj bom pa najprej malo divjal. Igral nogomet, se vozil s kolesom, klepetal s prijatelji. Kmalu gremo tudi na morje – v Karigador, ki je blizu Novega grada. Zelo se že veselim morja in sonca. Upam, da v morju letos ne bo zoprnih meduz, in da bo vreme lepo. Če bom pogręšal šolo? Bolj prijatelje in sošolce, kot pa šolo.«

EDINA MEHIĆ, 5 b: »Takoj po šoli bom šla za en mesec najprej k svoji stari mami v Modričo. Tam je lepo, pa tudi prijateljic imam tam nekaj. Bistvo je, da se mi dva meseca ne bo treba učiti in pisati domačih nalog in da bom vsako jutro lahko spala, dokler bom hotela. Ko bom prišla domov od stare mame, bom pa na dvorišču s prijateljicami klepetala, se hodila kopat, trenirala bom tudi atletiko. Šole ne bom čisto nič pogręšala. Peti razred pa sem končala z dobrim uspehom.«

ŠPELA MOŽINA, 5 b: »Jaz sem bila pa odlična. In sploh nisem bila edina. V razredu nas je bilo kar enajst odličnih. Smo bili pa priden razred, mar ne? In samo eden bo ponavljal razred. Kam bom šla na počitnice? Najprej k stari mami v Novo mesto, potem pa na morje. Tega se že zelo veselim, saj imam plavanje zelo rada. Ostali čas med počitnicami pa bom doma in trenirala ritmično gimnastiko, ki je moj najljubši šport. Pravi, da sem dobra, da bom še močno napredovala, če bom veliko trenirala. Šole pa bom čisto malo pogręšala. Vedno se mi stoji po njej konec avgusta, a ko pride september, mi je žal, da so počitnice mimo.«

Edina Mehic

Špela Možina

Rok Prostor

Mona Kassem

ROK PROSTOR, 6 a: »Na srečo imamo prikolico. Tako bomo šli za en mesec na Cres in se res vsi odpočili. Komaj že čakam, da sedemo v avto in se odpeljemo. Ko bomo prišli nazaj, bom pa sam doma, saj bodo morali starši v službo. A se ne bom dolgočasil, saj se zelo rad vozim s kolesom. Malo se bom tudi učil, saj sem bil letos le zadosten, ker sem imel preveč dvojok. Hodil bom tudi v trgovino in pomagal staršem. Pred šolo bom kupoval knjige in zvezke in se veselil srečanja s sošolci in sošolkami in našimi tovariši in tovarišicami. Sedaj pa je za več kot dva meseca šole konec, pa pika in nasvidenje.«

MONA KASSEM, 5 b: »Starša sta Egipčana. Letošnje počitnice bodo izgledale tako, da se bomo – najbrž avgusta – s starši in bratom preselili za stalno domov v Aleksandrijo. Moja mamica in očka sta tukaj študirala: oba na strojni fakulteti. Doma govorimo arabsko, a slovenščina mi hitreje in lažje teče. Težko mi je, da gremo domov, saj bom izgubila vse svoje prijatelje in prijateljice. Po eni strani pa se veselim, da bom spet videla svoje sorodnike. Pravzaprav je človek tam doma, kjer se ima lepo. Mislim, da bo tudi v Aleksandriji lepo, ko se bom navadila.«

Besedilo in slike: NEVA ŽELEZNIK

SOVLAGANJE TKG IN AVSTRIJSKE FIRME

S sodobno opremo do orodij

Bežigrajska Tovarna kovinske galanterije (TKG) med drugim uspešno izdeluje zahtevna orodja in ima na tem področju že 60-letno tradicijo. Vendar je TKG zadnje čase vedno težje sledila tehnološkemu razvoju, zato so se odločili za strokovno-tehnično in ekonomsko sodelovanje z avstrijsko firmo Josef Haidlmair. Kot plod tega sodelovanja je v okviru TKG zrastle ekonomsko samostojen center za erodiranje, za katerega sta oba partnerja prispevala v strojih in opremi po polovico sredstev.

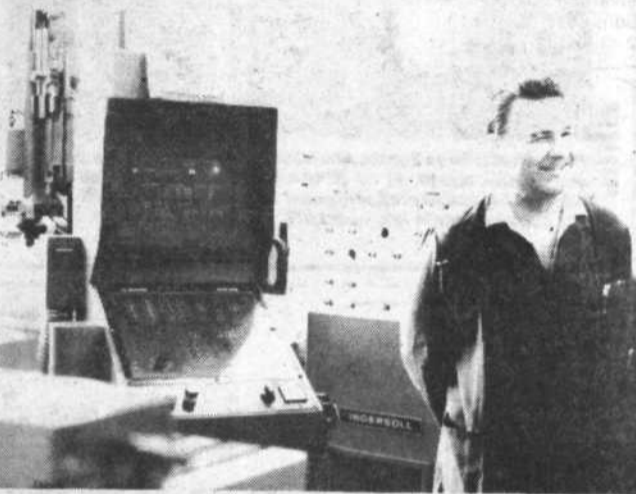
Center za erodiranje je opremljen z najodobnejšimi predvsem CNC računalniško krmiljenimi stroji, ki jih je v skupni naložbi v glavnem prispeval avstrijski partner. S sodobnimi stroji bodo v centru za erodiranje izvajali žično erozijo, relativno nov in revolucionaren postopek, ki omogoča znatno preciznejše izdelovanje orodij ob manjši porabi materiala.

Firma Josef Haidlmair je žično erozijo začela razvijati pred petimi leti in je v obvladovanju tega postopka sedaj vodilna v Avstriji. Firma leži v mestu Nussbach pri Linzu v Zgornji Avstriji, nastala je iz kovačnice in zaposluje 60 delavcev. Majhno število zaposlenih pa po besedah Josefa Haidlmaira, lastnika in direktorja istoimenske firme, onemogoča še večji razvoj, zato je bila posredna razširitev proizvodnje le 300 kilometrov od matične tovarne glavni motiv za sodelovanje s TKG. Seveda v centru za erodiranje delajo naši delavci, vendar 60 odstotkov proizvodnje centra kupuje Josef Haidlmair.

Sodelovanje med TKG in firmo Josef Haidlmair ni omejeno le na center za erodiranje. Pogodba o sodelovanju je za zdaj podpisana za sedem let, obe podjetji pa bosta skupno sodelovali tudi na tretjih tržiščih. Skupno sodelovanje bodo razširili tudi z izvozom drugih izdelkov, tako da lahko že v začetku sodelovanja med TKG in firmo Josef Haidlmair označimo kot zgleden primer sovlaganja tujega kapitala pri nas. Takšen način pridobivanja sredstev pa je gotovo eden od najrealnejših in najučinkovitejših načinov za pol-

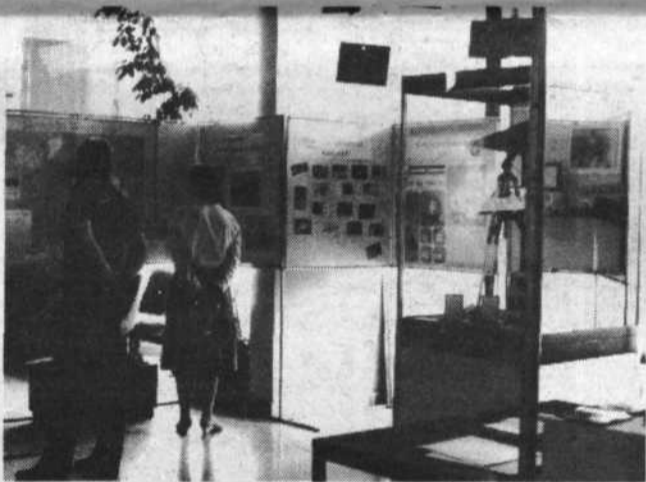
njenje kronično prazne vreče, namenjene zbiranju investicijskih sredstev. TKG je sodelovanje z avstrijsko firmo omogočilo pridobitev najodobnejših obdelovalnih strojev, ki bi jih sicer zelo težko ali pa jih sploh ne bi mogli uvoziti. Z novimi stroji so si pridobili tudi nova znanja. Josef Haidlmair pa je razširil proizvodnjo in prodajo. V tujini torej so zainteresirani za sodelovanje z našim gospodarstvom, poiskati je le treba primerne načine in zanimive programe.

MARJAN LACIĆ

Računalniško voden rezkalni stroj Maho 700, žično-erozijski stroji in programirana miza Fanuc so bistvene pridobitve Tovarne kovinske galanterije, na katere so upravičeno ponosni. Vrednost skupne naložbe je znašala 10,6 milijonov avstrijskih šillingov, z njo pa načrtujejo izvoziti za 5 do 7 milijonov avstrijskih šillingov letno. Trinajst zaposlenih v centru za erodiranje bo, če bo treba, organiziralo delo tudi v treh izmenah. Orodja izdelujejo predvsem iz domačih materialov, le desetina je uvoženih iz sosednje Avstrije. Foto: V. P.

RADIOKLUB TRIGLAV SE PREDSTAVI

Junija je bila v avli Druženega centra Bežigrad na ogled zanimiva razstava Radiokluba Triglav. Klub združuje danes že preko 350 članov in ima svoje prostore na Vojkovi ulici 19. Njegovi člani so prikazali razvejano dejavnost kluba, ki deluje že sedemtrideset let, ter poudarili predvsem pomen, ki ga ima za splošni ljudski odpor in družbeno samozasčito. Kazalo je, da so se morali pošteno potruditi, če so želeli na tako majhen razstaveni prostor spraviti kar največ zanimivih in slikovitih eksponatov, od prvih radio oddajnikov do razglednic, ki so jih prejeli od svojih prijateljev radioamaterjev z vseh koncev sveta, s katerimi so navezali prirsčne stike, čeprav jih še nikoli niso zares srečali. Med razglednicami je bila tudi tista, ki jo je poslal članu Triglava v pozdrav sam jordanški kralj Husein, ki je tudi član radioamaterske družine. Foto: V. P.

Lojze Jakopič 60-letnik

Lojze Jakopič se je rodil 19. junija 1926 v delavski družini na Ježici – Ljubljansko Posavje. V družini je bilo sedem živih otrok. Oče je bil napredni železničar, saj je bil leta 1920 na komunistični listi izvoljen za ježenskega župana, čeprav le za 48 ur, ker so ga z lažjo umaknili klerikalci.

Lojze, najmlajši v družini, pripoveduje o sebi, da je bil vedno srečen otrok. Z deklamacijami in petjem je nastopal na ljudskih odrih že od svojega četrtega leta, v šoli pa je bil ves čas odličnjak. V vrstah Jadranske straže, sokolske dece in naraščaja pa si je pridobil domotujbno zavest, ki jo je še kako koristno izrazil ob izbruhu druge svetovne vojne.

Star 15 let se je takoj jeseni leta 1941 vključil na klasični gimnaziji v Ljubljani v napredne mladinske vrste in v svojem razredu pomagal organizirati prve javne nastope proti fašističnemu pozdravu pri pouku italijanščine. Na Posavju je prvič sodeloval v trosilni akciji 1. decembra 1941. Trdno pa se je organiziral v mladinsko organizacijo spomladi leta 1942 in bil jeseni istega leta sprejet v SKOJ. Neformalno je skoraj leto dni vodil mladinsko organizacijo v Klečah, Savljah in na Ježici. Pred gestapovsko aretacijo je pobegnul preko nemške meje in Save zgodaj spomladi 1944 in odšel v partizane. V brigadi Slavka Šlandra je bil najprej v II., nato pa v III. bataljonu sekretar

SKOJ. V KP je bil sprejet avgusta 1944 leta.

V zadnji zimski ofenzivi je bil na Menini planini ranjen in ujet. V Tunjino so ga skupno s še sedmimi borci postavili ob zid in le srečnemu naključju gre pripisati, da ujetnike niso postrelili. Odpeljali so jih v Kamnik, nato pa vključene peš v Ljubljano in kasneje v Dachau. Tam so na mladem partizanu delali poskuse s tropsko malarijo. Osvoboditev je dočkal kot »mrlič«, pred krematorijem, odkoder so ga rešili zavezniki.

Po vrnitvi v domovino, junija 1945, je postal na Ježici četrti sekretar SKOJ in bil voljen v prvi četrti ljudski odbor, v katerem je prevzel resor šolstva in kulture. Postal je novinar v Ljudski pravici in si poleg službe pridobival zamujeno šolsko izobrazbo. Vsa povojna leta je bil ljudski odbornik ali v bežigrajski občini ali v občini Center, ker je na svojem delovnem mestu opravljal najvidnejše samoupravne in družbenopolitične funkcije. Na Posavju je sodeloval na področju kulture in prosvete.

Takšnih operet, kot sta jih organizirala s svojim bratom, kjer je hkrati nastopalo 45 godbenikov in do 90 pevcev in pesalcev, Posavje ni doživelo nikdar prej, ne kasneje. Skupaj s pokojnim Janezom Slovencem sta tudi zastavila organizacijo pisanja kronik NOB revolucionarnega Bežigrada.

Sedaj je jubilat upokojenec, toda še vedno aktiven, tako v domačem kraju kot v občini Bežigrad. Življenje mu je bilo trikrat podarjeno, zato v krogu svojih prijateljev še vedno trdi, da ni bil samo srečen in vesel otrok, ampak je tak ostal do danes. Po njegovem je od življenja vedno več dobival kot mu je dajal, čeprav mu je dajal veliko in nesebično.

Prijatelji in soborci mu ob njegovem jubileju želimo, da bi tak ostal še naprej.

DUŠAN REBOLJ

ZBOR OBČANOV / 5

GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE LJUBLJANA

program sejmov in razstav do konca leta 1986:

VINO 86

32. mednarodni vinogradniško vinarski sejem
29. avgust – 5. september

SKLEPANJE POGODB ZA TEKSTILNE IZDELKE ZA SEZONO POMLAD – POLETJE 87
9.–13. september

NARAVA – ZDRAVJE

17. razstava z mednarodno udeležbo
18.–21. september

SODOBNA ELEKTRONIKA 86 – UFI

33. mednarodna razstava elektronike, telekomunikacij, avtomatike, robotike, računalništva in nukleonike
6.–10. oktober

SKI EXPO 86

17. mednarodni smučarski sejem
12.–16. november

GORNJA RADGONA: KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM

24. mednarodni sejem
22.–30. avgust